

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Pf.II.20.787/2011/11. szám**

A Szegedi Ítéltábla a **(pártfogó ügyvéd neve)** pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal Elnöki Titkárság Jogi Képviseleti Osztály, **(személy neve)** főosztályvezető-helyettes által képviselt alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. november hó 4. napján kelt 14.P.21.922/2010/44. számú ítélete ellen a felperes részéről 47., illetve Pf.II.20.787/2011/8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, valamint a felperes képviseletét a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S :**

A felperes és volt házastársa között a Békéscsabai Városi Bíróság előtt P.20.350/2007. számon házasság felbontása iránti eljárás volt folyamatban, amely a felek közös kérelme alapján 2006. július 13. napától szünetelt. Az eljárás folytatását követően a bíróság a 9.P.21.101/2006/17. számú ítéletével a házasságot felbontotta, a három kiskorú gyermeket az anyánál helyezte el, jelen per felperesét gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte, és szabályozta a folyamatos és időszakos kapcsolattartást. A **(település neve, ingatlan címe)** szám alatti utolsó közös lakás kizárólagos használatára a felperest jogosította fel, kötelezve őt 2007. február 1. napjától kezdődően havi 10 000 Ft többethasználati díj megfizetésére. A házastársi közös vagyont megosztotta, ennek során a felperest ingóságok kiadására, míg házastársát pénzbeli értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezte. A Békés Megyei Bíróság a 2007. április 17. napján kelt 2.Pf.25.137/2007/8. számú ítéletével a fenti ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezéseit helybenhagyta, és jelen per felperesét perköltség fizetésére kötelezte. A jogerős ítélet meghozatalát követően a kiskorú gyermekek kapcsolattartása, továbbá a vagyoni jogi rendelkezések végrehajtása tárgyában a volt házastársak között további eljárások indultak.

A felperes a Békéscsabai Városi Bíróság előtt P.20.669/2007. szám alatt kapcsolattartás újraszabályozása iránti pert indított, majd a bíróság a 31. sorszám alatti ítéletével a P.21.101/2006/17. számú ítélet kapcsolattartás időtartamára vonatkozó rendelkezése változatlanul hagyása mellett a kapcsolattartás helyét módosította. Egyebekben a keresetet és viszontkeresetet elutasította. Az elsőfokú ítélet fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. Ugyanezen eljárásban az ítélet jogerőre emelkedését megelőzően a felperes által előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelmet az eljáró bíróság elutasította, amelyet a Békés Megyei Bíróság a 2.Pkf.25.035/2008/3. számú végzésével helybenhagyott.

A Békéscsabai Városi Bíróság a P.20.278/2009/23. számú ítéletével a felperes volt házastársa által a kapcsolattartás időtartamának korlátozása iránt előterjesztett kereseti kérelmet elutasította, majd az elsőfokú ítéletet a Békés Megyei Bíróság a 2009. október 22. napján kelt 2.Pf.25.393/2009/12. számú ítéletével megváltoztatta, és jelen per felperesének a kiskorú gyermekeivel való kapcsolattartását az ott részletezett módon újraszabályozta.

Utóbb a felperes a gyermekeivel való időszakos kapcsolattartás szabályozását is kérte, keresetét a Békéscsabai Városi Bíróság a P.20.007/2010/6. számú ítéletével elutasította, amelyet a Békés Megyei Bíróság a 2010. október 7. napján kelt 2.Pf.25.372/2010/17. számú ítéletével helybenhagyott.

A Békéscsabai Városi Bíróság P.21.101/2006/17. számú, valamint a Békés Megyei Bíróság 2.Pf.25.137/2007/8. sz. ítéletei alapján a Békéscsabai Városi Bíróság 2007. augusztus 10. napján végrehajtási lapot állított ki, az ingatlan többelhasználati díja tekintetében Vh.978/2007., míg a lejárt és folyamatosan esedékes gyermektartási díj behajtására Vh.1134/2007. számon. A többelhasználati díj behajtása iránt folyó végrehajtási eljárásban a bíróság a 15. sorszámú végzésével a szakértő díját megállapította, a végzést a Békés Megyei Bíróság 2.Pkf.25.354/2008/2. számú végzésével helybenhagyta. Ugyanezen végrehajtási eljárásban a bíróság a 18. sorszám alatti végzésével állapította meg az ingatlan becsértékét, végzését a Békés Megyei Bíróság 2.Pkf.25.376/2008/2. számú határozatával ugyancsak helybenhagyta. A végrehajtás felfüggesztéséről e bíróság a 22. sorszám alatti végzésével határozott, azt 2008. május 9. napján kézbesíteni rendelte a felperes, illetve volt házastársa jogi képviselője részére. A bíróság eljárása során további határozatokat hozott, így a 31. sorszám alatti végzésével a felperes, mint adós részére havi 10 000 Ft összegű részletfizetést biztosított; a 42. számú végzésével az állam által előlegezett költség megfizetésére engedélyezett részletfizetést; 46. számú végzésével elutasította a felperes végrehajtás felfüggesztése korlátozása, végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmét; míg a 64. sorszámú végzésével a felperes végrehajtási kifogásait, továbbá a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét utasította el. E végzéseket a megyei bíróság ugyancsak helybenhagyta.

A felperes keresetében bírósági jogkörben okozott kár megtérítése címén az alperest 10 000 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni. Követelése jogalapjaként arra hivatkozott, hogy a Békéscsabai Városi Bíróság és a Békés Megyei Bíróság eljárásai

során csalást, rágalmazást követett el, perelhúzó magatartásával vagyoni hátrányt, testi és lelki károkat okozott számára, döntései miatt felesleges eljárások indultak, rendőrségi beavatkozásra került sor. Ezen felül, a bíróság határozataival megélhetését veszélyeztette, a kiskorú gyermekeivel való kapcsolattartást korlátozta, eljárásonként részletezte, az általa sérelmesnek vélt alperesi magatartásokat, mulasztásokat az alábbiak szerint:

- A P.20350/2005. számon folyamatban volt perben a bíróság az ingatlant terhelő **(bank neve)** tartozás megosztásáról, elszámolásáról nem rendelkezett, a 814 000 Ft összegű különvagyont nem számolta el a javára, így jogszabálysértően tekintette a tulajdoni hányadaikat egyenlőnek és kötelezte használati díj megfizetésére. Csalásként értékelte, hogy a bíróság a különvagyona bizonyítását követően a pert megszüntette. Szükségtelennek ítélte a perbe igazságügyi szakértő bevonását, sérelmezte, hogy a tartásdíj valamint a lakáshasználati díj megállapítása során a bíróság nem értékelte jövedelmi viszonyait, betegségét, továbbá hogy a pénzügyi kölcsönt egyedül törleszti. A perben a bíróság a tanúvallomásokot egyoldalúan mérlegelte, döntésével anyagilag és fizikailag is ellehetetlenítette.

- A P.20.669/2007. számú perben a bíróság jogszabálysértően döntött a gyermekeivel való kapcsolattartásról, a pert indokolatlanul elhúzta, és alaptalanul állapította meg, hogy a 2007. november 7-i küldeményt nem vette át.

- A P.20.278/2008. számú ügy elhúzódása miatt a gyermekeit másfél évig nem láthatta, a perben a bíróság alaptalanul rágalmazta azzal, hogy italozik, puskát rejteget és bizonyítási indítványait nem terjeszti elő.

- Sérelmezte, hogy a 2009. október 22. napján kelt 2.Pf.25.393/2009/12. számú ítéletet 2009. december 26. napjáig nem kapta meg.

- A P.21.101/2007/9. számú végzés ellen a bíróság fellebbezési jogosultságot nem biztosított, azt részére nem kézbesítette, a perben jogszabálysértő ítéletet hozott.

- A 2.Pf.25.372/2010. számú ügyben a bíróság bizonyításai indítványait megalapozatlanul utasította el, tanúit nem hallgatta meg, emiatt kapcsolattartási jogát gyakorolni nem tudta.

- A Vh.978/2007. és a Vh.1134/2007. sz. eljárásokat ugyancsak jogszabálysértőnek ítélte, kifogásolta az ingatlan becsértéke szakértői megállapítását, továbbá, hogy a szakértői díjat neki kellett viselnie.

A fentiek alátámasztására kérte a saját és gyermekei pszichés, fizikai károsodásának vizsgálatát, a Békéscsabai Városi Bíróságon P.21.101/2006. számon indult ügyben csatolt videokazetta megtekintését, a pereiben eljáró pártfogó ügyvédek, gyámhivatali alkalmazottak, a kölcsönügyletek során közreműködő közjegyzők meghallgatását, a bírósági elnöki panasziratok beszerzését.

Peres eljárásonként lebontva részletezte, hogy az alperes magatartásával, illetve mulasztásával összefüggésben milyen összegű kára keletkezett.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kifejtette, a felperes által sérelmezett eljárásokban a bíróság a jogvitákat érdemben eldöntötte, az abban foglaltak mindenkre nézve kötelezőek, a jogerős döntés jogellenességére hivatkozással a bíróság kártérítési felelősségének megállapítására nincs mód. Az egyes eljárásokat érintő védekezése az alábbi volt:

A bíróság a 2.Pf.25.372/2010. számú, a felperes időszakos kapcsolattartásának biztosítása iránt folyamatban volt perben a per tárgyához nem kapcsolódó felperesi bizonyítási indítványokat jogszerűen utasította el, ennek indokait ítéletében részletezte.

A Békéscsabai Városi Bíróság a P.20.278/2009/23. számú ítéletében nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes italozó életmódot folytatna, ilyen tartalmú ténymegállapítást nem tett, az alperes 2.Pf.25.393/2009/12. számú ítélete indokolásából kitűnően az elsőfokú ítéletet e tekintetben is helybenhagyta. A jogerős ítélet a Pp-ben előírt határidőn belül a felek részére kézbesítésre is került.

A Vh.978/2007. és Vh.1134/2007. számú végrehajtási eljárások alapja a korábbiakban már megjelölt jogerős határozat volt, a végrehajtás elrendelésének jogszabályi feltételei fennálltak.

A felperes a Békés Megyei Bíróság 2.Pf.25.393/2009/12. számú ítélete szerint jogosult volt a gyermekeivel való folyamatos kapcsolattartásra, így téves a felperes állítása, miszerint az alperes eljárása miatt másfél évig gyermekeivel kapcsolatot nem tarthatott. Az időszakos kapcsolattartás a felperes lakáskörülményei megoldatlansága folytán nem volt részére biztosítható, így a P.20.007/2010. és a 2.Pf.25.372/2010. sz. eljárások során az alperes jogszabályt nem sértett.

Perköltségként tárgyalásonként 10 000 Ft útiköltség megtérítését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 50 000 Ft perköltség megfizetésére. Rendelkezése szerint a feljegyzett elsőfokú eljárási illetéket és a felperes pártfogó ügyvédének díját az állam viseli. Határozata indokolása szerint a felperes által felhozottak alapján az alperes kártérítési felelőssége sem a Ptk. 339. § (1) bekezdésében részletezett általános, sem a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti különös feltételek alapján nem volt megállapítható. A felperes sikerrel nem bizonyított olyan jogellenes alperesi magatartást, amellyel összefüggésben kára keletkezett. Kiemelte, a kártérítési per új jogorvoslati fórumot nem teremthet, a fél számára kedvezőtlen tartalmú döntés a bíróság kártérítési felelősségét nem alapozhatja meg. A felperes által felhozott sérelmek kapcsán az alábbiakat emelte ki:

A bíróság a P.21.101/2006. számú eljárásában a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján hozta meg döntését, utóbb nincs mód annak vizsgálatára, hogy a felek házastársi közös vagyonának megosztása teljes körűen, a jogszabályoknak megfelelően történt-e, a jogerős ítélet érdemi hibáira, avagy eljárási szabálysértésekre hivatkozással, a bírósággal szemben kártérítési igény nem érvényesíthető. Ugyanezen indokok alapján bizonyultak megalapozatlannak a felperes P.25.372/2010. számú eljárással kapcsolatos kifogásai is.

A Vh.978/2007. és a Vh.1134/2007. számú végrehajtási eljárások megindítása jogszerű volt, a felperes ugyanis fizetési kötelezettségének önként nem tett eleget,

így a végrehajtási lap kiállítására a Vht. 13. § (1) bekezdésével összhangban került sor. A végrehajtási iratok, így a Vh.978/2007/22. és 37. számú végzések - a felperes állításával ellentétben - részére kézbesítésre kerültek, azokat a felperes átvette, így kifogásai alaptalanok.

A Pf.25.393/2009/2012. számú, 2009. október 22. napján kelt ítélet 2009. november 25. napján került a felek részére kézbesítésre, ezért az alperes késedelmére a felperes e tekintetben is tévesen hivatkozott.

A Békéscsabai Városi Bíróság P.20.666/2007/6. számú határozatának érdemi felülvizsgálatára a már kifejtettek folytán nem volt mód, egyebekben a felperes a végzés elleni fellebbezési jogával nem élt, így jogorvoslati jogát sem merítette ki.

A P.20.278/2009/23. és a Pf.25.393/2009/12. számú ítéletek indokolása szerint nem volt megállapítható, hogy a felperes rendszeresen italogzik, avagy puskákat rejteget, így az alperes részéről a felperes számára sérelmes tényállítások nem történtek.

Mindezek alapján nem volt megállapítható, hogy az alperes ítélező tevékenysége során jogszabálysértést követett el, illetve a felperesnek kárt okozott, ezért a keresetet, mint megalapozatlant elutasította. A felperes bizonyítási indítványait, mint szükségtelent elutasította, miután a jogvita további bizonyítás lefolytatása nélkül is tisztázható volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása, keresetének helyt adó döntés meghozatala iránt. Fellebbezése indokaiként visszautalt a kereseti kérelmében kifejtettekre, azt változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, az alperes által hozott érdemi döntések az általa megjelölt okokból jogszabálysértőek, azok anyagilag és erkölcsileg egyaránt ellehetetlenítették, a gyermekeivel való kapcsolattartást megnehezítették. Mindezek miatt a társadalomba való beilleszkedése elnehezült, ami az alperes kártérítési felelősségét megalapozza.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak mindenben helyes indokaira utalva.

#### **A fellebbezés alaptalan.**

A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítására a Ptk. 349. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 349. § (1) bekezdésében írt speciális és a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti általános feltételek együttes megvalósulása esetén kerülhet sor (BH. 1995/403.). A bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény elbírálásakor elsődlegesen a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt speciális feltételek teljesülését kell a bíróságnak vizsgálnia. Eszerint az államigazgatási (bírói) jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette (BH. 1996/469.). Lényeges ugyanakkor, hogy a közigazgatási (bírói) jogkörben okozott kár megtérítésének feltételeit a fenti speciális rendelkezéseken felül az általános vétkességi felelősség szabályai alapján is vizsgálni kell (BH.1998/534/I.). Helytállóan mutatott rá az

elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes keresetében felhozottak alapján nincs olyan jogellenes alperesi magatartás, illetve mulasztás, amellyel okozati összefüggésben a felperesnek kára keletkezett, így a kereset elutasításáról megalapozottan döntött. Az elsőfokú bíróság a felperesnek az általa sérelmezett eljárásokhoz kapcsolódó valamennyi kifogását részletesen, mindenre kiterjedően megvizsgálta, külön-külön kifejtette az azokat érintő érdemi álláspontját, annak logikus, ésszerű, a jogszabályokkal összhangban álló indokait adta, mindezek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes részéről nem valósult meg jogellenes magatartás, avagy mulasztás, ami a kártérítési felelősség megállapítását kizárja. Ahogyan arra az elsőfokú ítélet indokolása is utal, nyilvánvalóan alaptalan az a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény, amely a jogerős ítélet tartalmát jelöli meg a kereseti kérelem alapjaként (BH. 1993/32.). A jogerős ítélet anyagi jogereje azt jelenti, hogy a bíróságok a keresettel érvényesített jogot véglegesen elbírálták, s azt a felek többé vitássá nem tehetik (Pp. 229. § (1) bekezdés). A jogerős ítélet megváltoztatására csak rendkívüli perorvoslat eredményeként kerülhetne sor. Az ügy érdemében hozott döntés azon túl, hogy a felekre végleg irányadó, minden más, később eljáró szervet is köt. Mindazokban az esetekben tehát, amikor a felperes a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti követelése alapjául a saját ügyében hozott, szerinte törvénysértő jogerős ítélet tartalmát jelöli meg, a kártérítési per bírósága nem állapíthatja meg a döntés jogellenességét (BDT. 2009/1949.). Ebből következően kizárt, hogy a fél jogvitájában keletkezett jogerős ítélet tartalma a bíróság kártérítési felelősségét megalapozza. Mindemellett lényeges az is, hogy a bírói gyakorlat szerint a jogalkalmazó szerv felelőssége csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés esetén állapítható meg (BDT. 2008/1817., BDT. 2004/1042., BDT. 2004/1028.). A perbeli esetben azonban ez a felperes által felhozott egyik alperesi eljárás, illetve érdemi döntés kapcsán sem volt megállapítható, ami a kártérítési felelősség megállapítását kizárja.

A felperes keresetében az alperes és a Békéscsabai Városi Bíróság több ítéletének jogszabálysértő voltára hivatkozással az érintett perekben érvényesített igénye ismételt elbírálása, az általa korábban előadott tények és bizonyítékok átértékelése alapján kívánt kártérítési igényt érvényesíteni az alperessel szemben. A Kúria számos eseti döntésében rámutatott, hogy az eljáró bírósággal szemben indított kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati fórumot a fél számára a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára. Kártérítés alapjául nem szolgálhat, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben, vagy eljárási szabálysértésre hivatkozva továbbra is vitatja (BDT. 2006/1496.). Ebből következően a már véglegesen elbírált jogvita a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indult per tárgyává nem tehető, így a felperes eredményesen nem vitathatja az érdemi döntések tartalmát, következésképp erre kárigényt sem alapíthat.

A fentiekén túlmenően a felperes a fellebbezésében olyan tényre, avagy körülményre, amelyet az elsőfokú bíróság eljárása során ne tett volna vizsgálat tárgyává, nem hivatkozott, abban csupán a keresetben előadottakat ismételte meg,

így az általa felhozottak a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló elsőfokú ítélet megváltoztatásának indokául nem szolgálhatnak.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta.

A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért - pervesztességére figyelemmel - a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli. A felperes képviselőt a fellebbezési eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját a Pp. 84. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. tv. (Jstv.) 11/A. § (2) bekezdése alapján ugyancsak az állam viseli. Az ítéltábla a Pp. 87. § (2) bekezdésében foglaltak szerint csupán a pártfogó ügyvédi díj viseléséről rendelkezett, annak összegét a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat állapítja meg (Jstv. 52. § (1) bekezdés a) pont).

Az ítéltábla a fellebbezés elbírálásáról a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján, tárgyaláson kívül határozott.

Szeged, 2012. március 19.

|                        |                                 |                            |
|------------------------|---------------------------------|----------------------------|
| Dr. Szeghő Katalin sk. | Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk. | Zanócné Ocskó Erzsébet sk. |
| a tanács elnöke        | előadó bíró                     | táblabíró                  |